

ไทยในการรับรู้และความเข้าใจของเพื่อนบ้าน : มาเลเซีย

จรัญ มะลูลีม^{*}

บทคัดย่อ

ประเทศไทยตอนล่างมีความสงบเป็นส่วนใหญ่มากตลอดสองทศวรรษ อย่างไรก็ตามความขัดแย้งได้ขยายตัวออกไปหลังจากมีการปล้นปืนเมื่อปี 2547 ตามมาด้วยเหตุการณ์กรือเซะและตากใบในปี 2548 ความรุนแรงได้ปรากฏตัวขึ้นเมื่อผู้ก่อการได้ใช้กำลังเข้าต่อสู้ต่อต้านรัฐบาลอีกครั้งหลังจากหลายปีแห่งความสงบ ในบรรดาสาเหตุต่างๆ ของความรุนแรงและเป้าหมายของผู้ก่อการที่ต่อต้านรัฐไทยที่มาจากสาเหตุต่างๆ นับตั้งแต่การสนับสนุนที่มาจากอุดมการณ์อิสลามองค์การมุสลิมระหว่างประเทศการขึ้นอยู่กับการรักษาความสงบที่มากเกินไปในการแก้ไขปัญหาการยกเลิกศูนย์อำนวยการจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอบต.) และกองบัญชาการพลเรือนตำรวจ ทหาร (พตท. 43) แล้ว การสนับสนุนจากเพื่อนบ้านมาเลเซียก็ได้รับการพิจารณาจากหลายฝ่ายว่าเป็นส่วนหนึ่งของสาเหตุความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ในเหตุการณ์ตากใบนักการเมืองและพรรคการเมืองมาเลเซียได้วิพากษ์วิจารณ์การจัดการกับปัญหานี้ของไทย โดยเรียกว่าเป็นการสังหารหมู่ชาวมุสลิมและในท่ามกลางเหตุการณ์ต่างๆ ปัญหาที่ว่า จะดูแลประชาชนที่ข้ามไปยังชายแดนไทย-มาเลเซียอย่างไรก็ปรากฏขึ้นในเหตุการณ์ที่ตันหยังลิมอัย เมื่อคนไทย 131 คนได้หลบหนีไปอยู่กับเพื่อนบ้านมาเลเซียในรัฐกลันตันในเดือนตุลาคมปีเดียวกัน

อย่างไรก็ตามนักเขียนหลายคนก็มีข้อสรุปที่คล้ายคลึงกันว่าปัญหาความขัดแย้งในภาคใต้ของไทยนั้นส่วนใหญ่เป็นความขัดแย้งในท้องถิ่น ซึ่งมีผลมาจากความขัดแย้งระหว่างสองชาติพันธุ์-ศาสนา คือของชาวพุทธและชาวมลายูมุสลิม

สำหรับชาวมลายูแล้วความคิดในเรื่องอุมมะฮ์ (ประชาคมมุสลิม) เป็นเรื่องสำคัญในการวางนโยบายต่างประเทศของมาเลเซียที่ให้ความเคารพชนกลุ่มใหญ่มุสลิมและความสัมพันธ์กับชนกลุ่มน้อยมุสลิม

งานวิจัยชิ้นนี้จะกล่าวถึงความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย ทั้งนี้จะเน้นไปที่การวิจัยเชิงลึกกับผู้นำคนสำคัญอย่างเช่นอันวาร อิบรอฮีม ผู้นำฝ่ายค้านจากพรรคเคอาดิลัน (Keadilan) นือฮาซีล นิมัต ผู้นำทางจิตวิญญาณของพรรคอิสลามมาเลเซีย (Party Islam se Malaysia) หรือ PAS ผู้นำทางการเมืองจากฝ่ายรัฐบาล รัฐมนตรี นักวิชาการ ฯลฯ เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของพวกเขาที่มีต่อความขัดแย้งในภาคใต้ตอนล่างที่ยังคงดำเนินอยู่ต่อไป งานวิจัยนี้ยังรวมถึงการศึกษาบทบาทขององค์การมุสลิมต่างๆ โดยเฉพาะ

^{*} รองศาสตราจารย์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ในความเป็นจริงบทบาทของมาเลเซียที่มีต่อภาคใต้ของไทยในฐานะที่เป็นสมาชิกประชาคมตะวันออกเฉียงใต้หรือ ASEAN และในฐานะของเพื่อนบ้านมุสลิมในภาคใต้ ได้กลายมาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและสลับซับซ้อนแต่ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่มีความจำเป็นในความคิดของมาเลเซียแล้ว มาเลเซียไม่ต้องการเข้ามาเกี่ยวข้องกับโดยไม่ได้รับเชิญ

Abstract

Deep South of Thailand had been relatively peaceful for two decades. However the conflict escalated further after a raid on weapons armory on 2004 followed by Krese, Takbai and Tanyon Limoh incidents in 2005. Violence has occurred because militant groups has resumed armed opposition against the government after several years of peace.

Among various cause of violence and objectives of insurgents apoposing Thai state ranged from the support of Islamic ideologies, International Muslim organizations, mishandling by the Thai government, excessive reliance on security measures to resolve problems , abolition of Southern Border Provinces Administration Center (SBAC) and the Civilian, Police Military Command 43, the possible support from neighboring Malaysia is also considered by many to be one of the causes of southern violence.

In Takbai incident, Malaysian politicians and political parties have been critical of Thailand's handling of the incident, calling it a massacre of the Muslims.

Inspite of all incidents the issue of how to treat people who flee across the Thai – Malay border into Malaysia also occurred during Tanyong Limog incident when 131 Thai Muslim Fled to the neighboring Malaysia state of Kelantan in October 2005

As a matter of fact the role play by Malaysia toward southern part of Thailand as a member of ASEAN and as a Muslim neighbor sharing ethnic relation with the Malay Muslim of the South, become both crucial and complicated but essential one. According to many report Malaysia does not want to get involved uninvited.

However many author also come to a similar conclusion that the conflict in southern Thailand is largely a local conflict rooted in clashes between two ethno-religiosities, those of Thai Buddhist and Malay Muslim.

For Malaysia the concept of Ummah (Muslim community) is a significant point in shaping the direction of Malaysia foreign policy with respect to both Muslim majority and minority relations.

This research work discusses official diplomatic and unofficial relations between Thailand and Malaysia which mainly emphasized on indept interview with an important political leaders such as

Anwar Ibrahim the opposition leader from Keadilan Party, Nik Aziz Nikmat the spiritual leader for Party Islam se Malaysia, leading political figure from government administration, minister acadamicians etc, to see their attitude towards the on going conflict in the deep south. The research also include the role played by various Muslim organizations especially the Organization of Islamic Conference (OIC) in relation to the conflict in the deep south.